Hutbe, 08.02.19

Doğru Amel Doğru Niyet İle Başlar

﴿اَلَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلاً ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾

وَوَرَدَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ فِيمَا يَرْوِيهِ عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ، أَنَّهُ قَالَ:

«إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ ثُمَّ بَيَّنَ ذٰلِكَ. فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا، كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً. فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا، كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمِائَةِ ضِعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ. وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا، كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً. فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا، كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً»

Aziz Kardeşlerim!

Cennet yolcusu müminler olarak, dinî vazifelerimizi yerine getirmek ve yasaklardan uzak durmak için sürekli bir çaba içindeyiz. Bununla birlikte, bazen kendimizi kaybedip ibadetlerimizi ve diğer dinî vazifelerimizi rutin hâline getiriyor olabiliriz. Durum böyle iken, hayatımızın bir imtihan olduğunu ve amellerimizin tek gayesinin Allah'ın rızasını kazanmak olduğunu gözden kaçırabiliyor ve netice olarak ibadetlerimizde bile bir dünyevileşme geçirebiliyoruz. Yüce Rabbimiz buyuruyor ki; **"O, hanginizin daha güzel amel yapacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratandır. O mutlak güç sahibidir, çok bağışlayıcıdır."**[1] Fudeyl İbn İyaz (r.a.) ayette sözü geçen en güzel ameli tanımlarken, onu "en ihlaslı ve en doğru olanı" olarak vasfeder. Ona "En ihlaslı ve en doğru ile ne kastedilir?" diye sorulduğunda ise şöyle der: "İhlas, amelin ancak Allah rızası için yapıldığı anlamına gelir. Doğru amel ise sünnete uygun olandır." ve "Amel ihlas ile işlenirse, ama doğru değilse kabul olmaz. Amel doğru ise, ama ihlas ile işlenmezse o da kabul olmaz. Amel ancak doğru olup ihlas ile işlenirse kabul olur."[2] Bunu destekleyici mahiyette, sahabenin imamlarından Hz. İbn Mes'ûd (r.a.) ise şöyle buyurur: "Amel olmadan söz fayda vermez. (Doğru) niyet olmadan da ne söz ne amel fayda verir. Söz, amel ve niyet de ancak sünnete uygun olunca makbul olur."[3]

Muhterem Müminler!

Peygamber Efendimiz ﷺ şu hadîs-i şerifiyle niyetin ehemmiyetini vurgulamıştır: **"Yüce Allah iyi ve kötü amelleri belirleyip onları açıklamıştır. Her kimse iyi bir iş yapmaya niyet eder de yapmazsa, Allah ona nezdinde (yine de) tam bir iyilik (sevabı) yazar. Ama onu yaparsa, Allah ona on kattan yedi yüz kata veya daha fazlasına kadar iyilik (sevabı) yazar. Eğer biri kötülük yapmaya niyet eder de yapmazsa, Allah ona da tam bir iyilik (sevabı) yazar. Fakat onu yaparsa, Allah ona bir kötülük (günahı) yazar."**[4] Şüphesiz bu hadîs-i şerifte müminlere büyük bir müjde ve kolaylık vardır. Bu öyle bir müjde ki, her düşüneni ferahlatır ve sâlih amellere niyetlenmeye teşvik eder. Zira bu hadisten öğreniyoruz ki, iyi bir ameli işlemeye niyetlenip onu geçerli bir özürden dolayı işleyemezsek bile, Allah bize yine de tam bir iyilik sevabı yazar. Eğer yüce Mevlamız bizi niyetlendiğimiz ameli işlemeye muvaffak kılarsa, o daha da sevindirici olur. Zira bu hâlde, işlediğimiz bir amelimiz için, sonsuz rahmetin gereği, dilediği kadar sevap yazar.

Değerli Müminler!

Günahları terk ettiğimiz zaman bile niyetimiz belirleyicidir. Mesela hissettiğimiz şehvetlere rağmen nefsimize hâkim olduğumuzda bunun sebebi nedir? İmâm-ı Gazâli'ye göre insanların çoğu şehvetin isteğinden çekinmesi ya âcizliğinden, ya korktuğundan, ya utandığından veya cismi korumak arzusundan kaynaklanır. Bu engelleyici sebeplerin hiçbirisinde sevap yoktur. Çünkü böyle yapmak nefsin isteklerinden birisini diğer bir isteğine tercih etmek demektir. Ama yine de bu engelleyici sebeplerde fayda vardır. Zira kişi onların sayesinde bu haramı terk ettiğinde en azından günahından korunmuş olur. Ancak fazilet ve büyük sevap, kötü işi, imkân bulunduğu, mâniler kalktığı ve ona giden yollar açık olduğu hâlde, Allah korkusundan terk etmektedir.[5]

Değerli Kardeşlerim!

Asıl başarı hayatımızın sonunda, **"Ne yaptıysam Allah rızası için yaptım."** diyebilmektir. Rabbimiz bizleri de ihlas sahibi kullarından eyleyip amellerimizi kabul etsin. Âmin

---

1 Mülk suresi, 67:2

2 Bkz. İbnu'l-Kayyim: Medâricu's-Sâlikîn (2013), s. 383

3 İbn Receb: Camiu'l-ulûm ve-l-Hikem (2008), s. 40

4 Buhârî, Rikâk, 31, H.No: 6491; Müslim, İman, 204

5 Bkz. Gazâlî: İhyâ Ulûmi'd-Dîn (2011), c. 5, s. 377

Sermon du Vendredi 08.02.19

Les bonnes actions commencent avec les bonnes intentions

﴿اَلَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلاً ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾

وَوَرَدَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ فِيمَا يَرْوِيهِ عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ، أَنَّهُ قَالَ:

«إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ. فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا، كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً. فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا، كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمِائَةِ ضِعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ. وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا، كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً. فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا، كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً»

Mes chers frères !

En tant que croyants, nous faisons constamment des efforts pour compléter nos devoirs religieux et nous éloigner de ce qui nous a été interdit. Cependant, nous pouvons parfois nous perdre et faire de nos pratiques religieuses et de nos autres devoirs religieux une routine. Nous pouvons en arriver à perdre de vue le fait que notre vie est un test et que le seul but de nos actions est de gagner la satisfaction d'Allah. Nous pouvons même aller jusqu'à faire preuve de matérialisme jusque dans notre pratique religieuse. Notre Seigneur Tout-Puissant dit dans le Coran : « **Béni soit Celui qui détient le pouvoir suprême et qui est Tout-Puissant, qui a créé la mort et la vie pour vous éprouver et connaître ceux d'entre vous qui se conduisent le mieux. C'est Lui le Tout-Puissant, le Tout-Clément.** »[6] Fudayl ibn Iyaz (r.a) explique que le bon comportement dont il est question dans ce verset désigne les actions les plus sincères et les plus justes. Et lorsqu'on lui demanda : « Et quelles sont donc les actions les plus sincères et les plus justes? », il répondit : « L'action la plus sincère est l'action effectuée dans le seul but d'obtenir la satisfaction d'Allah. Quant à l'action la plus juste il s'agit de celle qui est conforme à la *Sounna*. Et si l'action est exécutée avec sincérité mais qu'elle n'est pas juste, elle ne sera pas acceptée auprès d'Allah. Il en va de même pour l'action juste mais effectuée sans sincérité. L'action n'est acceptée qu'à condition d'être juste et sincère. »[7] Le compagnon 'Abdullah Ibn Mas'ud (r.a) a lui aussi exprimé l'importance de la sincérité et de la justesse des œuvres en déclarant : « Sans action, la parole n'a pas de valeur. Et ni l'action ni la parole n'ont de valeur sans la bonne intention. Les actions, les paroles et les intentions ne sont de plus acceptées que lorsqu'elles sont conformes à la *Sounna*. »[8]

Chers musulmans !

Notre Prophète (sas) souligne l'importance de l'intention avec le *hadith* suivant : « **Allah a précisé qu'elles étaient les bonnes et les mauvaises actions et les a expliquées. Celui donc qui a l'intention de faire une bonne action sans l'accomplir, Allah l'inscrit en sa faveur comme une bonne action, complète. Mais s'il l'accomplit réellement, Allah inscrit en sa faveur de dix jusqu'à sept cents bonnes actions. Quant à celui qui a l'intention de commettre une mauvaise action mais ne la commet pas, Allah inscrit en sa faveur une bonne action, complète. Et s'il l'accomplit réellement, Allah inscrit contre lui, une seule mauvaise action.** »[9] Il y a certes une grande nouvelle pour les croyants dans ce *hadith*. Cette nouvelle nous soulage et nous encourage à avoir de bonnes intentions. Ce *hadith* nous apprend que si nous avons l'intention d'accomplir une bonne action mais que nous ne nous exécutons pas pour des raisons valables, Allah compte malgré tout une bonne action en notre faveur. Si notre Seigneur nous permet de réussir à accomplir cette bonne action, cela est encore mieux. En effet, Il récompense dans ce cas notre œuvre avec Sa miséricorde infinie en inscrivant à notre actif le prix d'autant de bonnes œuvres qu'Il le souhaite.

Chers croyants !

Notre intention est décisive même lorsque nous nous détournons de nos péchés. Quelle peut bien être, par exemple, la raison qui nous pousse à nous contrôler lorsque nous sommes en proie aux passions de notre *nafs* ? Selon l'Imam Ghazali, la plupart des homme se retiennent de faire de mauvaises actions soit par impuissance, crainte, honte ou volonté de protéger leur corps. Aucune de ces raisons n'entraîne de récompense. Cela demeure toutefois bénéfique pour la personne puisqu'elle est protégée des péchés. Toutefois, la grande récompense est pour celui qui a la possibilité de faire ces péchés mais se protège par crainte d'Allah.[10]

Mes chers frères !

Le vrai succès est de pouvoir dire « **tout ce que j'ai fait, je l'ai fait pour Allah** ». Qu'Allah accepte nos bonnes actions et fasse de nous des serviteurs sincères. Amin

IGMG

---

6 Sourate Al-Mulk (La Royauté), 67:1-2

7 İbnu'l-Qayyim: Madâridju's-Sâlikîn (2013), p. 383

8 Ibn Radjab: Djamiu'l-ulûm ve-l-Hikam (2008), p. 40

9 Bukhârî, Rikâk, 31, H.No: 6491; Muslim, Iman, 204

10 Ghazâlî: İhyâ Ulûmi'd-Dîn (2011), t. 5, p. 377